

Субота, 24 студзеня 2004 г.
Выдаецца з ліпеня 1995 г.
на беларускай і рускай мовах
Перыядычнасць —
5 разоў у тыдзень
Выдавец:
УП «Народная воля».

Кошт свабодны.

E-mail: nv@promedia.by
http://nv.promedia.by

ПУЛЬС

Калі Брэстчына
будзе мець мільён
тон збожжа?

У найбліжэйшыя дні ў Брэсце будзе працаваць група навукоўцаў, якая прааналізуе сітуацыю ў сельскай гаспадарцы Брэсцкай вобласці. Пра гэта паведаміў старшыня аглядаўніка Васіль Далганеў на прэс-канферэнцыі. Паводле яго слоў, навукоўцы павінны разабрацца, чаму вобласці не ўдаецца дасягнуць пастаўленых задач, у тым ліку па зборы збожжа.

Заданне сабраць 1 мільён тон збожжа ставіцца перад Брэсцкай вобласцю ўжо не першы год, аднак дагэтуль не выканана. Гэта ж задача паставілі і сёлета.

У 2003 годзе валавы збор збожжа ва ўсіх катэгорыях гаспадарак склаў 837,8 тысячы тон, або 95 працэнтаў да ўзроўню мінулага года. Як мяркую старшыня аглядаўніка, прычыны няўдач — безадказнае стаўленне да выканання тэхналогіі вырошчвання збожжавых культур з боку кіраўнікоў і спецыялістаў гаспадарак, а таксама бескантрольнасць з боку мясцовых органаў улады.

Валасяна КАЗЛОВІЧ.

Беларусь скарачае
колькасць
натарыфных
абмежаванняў
у гандлі з Расіяй

Урадам Беларусі прадпрыняты меры па скарачэнні колькасці натарыфных абмежаванняў па знешнім гандлі з Расіяй.

Не будзе прадужаны тэрмін дзеяння паставінаў урада ад 27 лютага 2003 года "Аб утварэнні абароту мукі, крупы і хлебавулочных вырабаў на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь" з мэтай адмены абмежаванняў на увоз гэтай прадукцыі на тэрыторыю Беларусі.

Апрача таго, 15 студзеня гэтага года ўрад прыняў пастанову, якая адмяняе абмежаванні на увоз у краіну паваранага ачынена.

Ірына САНАВІЧ.

Курсы
замежных валют

На 24 студзеня Нацыянальны банк Беларусі ўстанавіў наступныя афіцыйныя курсы замежных валют:

1 долар ЗША — 2153,00 рублёў
1 еўра — 2743,18
1 аўстралійскі долар — 1676,00
1 балгарскі лев — 1403,34
1 даўкая крона — 368,47
1 СДР — 3223,06
1 ісландская крона — 31,61
1 японскі іен — 203,16
1 казахскі тэнге — 15,42
1 канадскі долар — 1659,98
1 кувейцкі дынар — 7304,25
1 кыргызскі сом — 49,23
1 лівійскі дынар — 4070,71
1 літоўскі літ — 794,89
1 мадальскі лей — 165,62
1 нарвежская крона — 318,62
1 польскі злоты — 584,50
1 расійскі рубель — 75,41
1 сінгапурскі долар — 1272,42
1 1000 турэцкіх лір — 16,22
1 украінская грыўна — 403,33
1 англійскі фунт стэрлінгаў — 3970,13
1 чэшская крона — 83,29
1 шведская крона — 300,73
1 швейцарскі франк — 1750,12
1 эстонская крона — 175,48

БелаПАН.

КАНФЛІКТ

Чаму брагінскія вадзіцелі
не павезлі хлеб у
чарнобыльскія вёскі?

22 студзеня вадзіцелі аўтакалоны Брагінскай раённай спажывецкай кааператыва правялі адноўленыя страйкі. Усе яны зранку прышлі на свае месцы, але працу не распачыналі.

— Сядзелі ўсе ў аўтакалоны! — паведаміў адзін са страйкоўцаў. — Не выехала ніводная аўтамабільна — ні хлебныя, ні фуры. Мы патававалі, каб нам аддалі заробак за лістапад і снежань, а таксама вырашылі ў прасарадкам працы. Мы часта прапаруем звыш 8 гаўзен, прычым гэтыя дэні на тыдзень, іншым разам і ў нядзелю. Але за перапработку нам не плацяць.

Вадзіцелі сівярдаюць, што немяччыма так працаваць: пазаздаць галзіны, пазаздаць заробак. "Рабаская праца", лічыць Пётр. — За кватэру заплаціў, за электрычнасць, тэлефон, газ — і ўсё. Дзесяць ямаў за што апрацую, абшук. На хлеб выкрываеш".

Канфлікт вадзіцеляў і кіраўніцтва спажывецкай кааператыва ўжо здараўся мінулымі годамі. Тады, як сівярдаюць кіроўцы, старшыня раённага спажывецкага таварыства Зоя Радзюшка ўтварыла іх не спыняю працу. Аднак і праз паўгода па сутнасці нічога не змянілася.

Страйкі ў аўтакалоны вымусілі адміністрацыю тэрмінова ўлагоджаць сітуацыю, бо зранку ў магазіны забурджаных рэалізацыі паспелішчэ і самага райцэнтра не завозілі ні хлеб, ні ўсе іншыя прадукты харчавання.

Пасля абеду ў аўтакалоны ўжо вылавілі заробак. Да страйкоўцаў прыйшлі і не толькі старшыня спажывецкай кааператыва Зоя Радзюшка, але і старшыня райвыканкама Аляксандр Ятчанка.

Анатоль ГАГОУЧЫЦ.

Брагінскі раён.

10 гадоў у нас сярод нас Алеся Адамовіча.

Беларусь заўчасна згубіла не толькі вялікага пісьменніка, грамадскага дзеяча, але ў першую чаргу — Вялікага Грамадзяніна.

Абыякавасці
не цярпеў

Алеся Адамовіч разам з пляменніцай Галіяй (злева) і дачкой Наташай.

Фота Яўгена КОКТЫША.

смерці. Кароткі, але асяляльны працяг у жыццё — падзвігі яго сына... — гэта пацярпелася і вышэйшая адзнака жыцця Гарэцкага-бацькі. Гэта такое паўтарэнне бацькі, яго душы, розуму, таленту, сумленнасці і чалавечнасці. "«Брама скараб»" (С4).

Бацька і сын — Максім і Леанід Гарэцкія — зноў сустрэліся ў кнізе "На імперыялістычнай вайне" (1987), якая выйшла з цудоўнай працай Міхаіла Мухоміна.

Дарчы, думка аб стварэнні "Благоднай кнігі" пачалася ў Алеся Адамовіча з некалькіх ленинградскіх гісторыяў, якія ён пачуў ад Галіны Максімаўны і якія былі такіх жа жудасныя, як і "Вогненны вёскі", які і хатынскія. Галіна Гарэцкая пазнаёміла

яго з Марыяй Гур'янаўнай Сцяпанчук — першай блакадніцай (былой суседкай Гарэцкіх), ад якой А.Адамовіч 5 красавіка 1975 г. забавіў свой першы запіс. Аб гэтым ён успамінае ў інтэрв'ю газет "Літаратурная Расія" ад 12 сакавіка 1982 г.

У канцы 70-х — пачатку 80-х гадоў Алеся Адамовіч многа разоў прыходзіў пагаварыць з Гаўрылам Іванавічам і на яго новую кватэру па вул. Кузьмаў. Я жыву ў тым жа пад'ездзе і таму часта праслухоўваў пры гэтых сустрэчах. Слухаў іх было заўсёды вельмі цікава. Гаўрыла Іванавіч успамінаў пра брата, пра іншых людзей на разліжанае жыццё пра рухавую акупацыю сацыялістычнага рэалізму, не падабалася. Вялікі рэзананс выклікала кніга

вельмі турбавала праблема ядзернай вайны, пра якую ён гарача і пераканаўча апавядаў. Дзіўна лагічнасць яго думкі, неадназначнасць і смеласць яго высказванняў, якія нярэдка разыходзіліся з агульнапрынятымі паняццямі.

Іншы раз Адамовіч прыносіў у падарунак свае новыя кнігі, падпісаныя ім майм бацькам, а многія і мне. Расказваў пра тых цяжкіх, якія амаль заўсёды яму прыходзіліся пераадолюваць пры іх друкаванні. Прадаў яго кнігі, часта горка і жорстка, многім пенсіярам, кіраўнікам і іншым зацікаўленым грамадскіх нашай талатлярнай дзяржавы, узагалаванай на разліжанае жыццё пра рухавую акупацыю сацыялістычнага рэалізму, не падабалася. Вялікі рэзананс выклікала кніга

"Карнікі", якую большасць чытачоў сустрала, як выдатны твор, у якім узняты самыя актуальныя агульначалавечыя філасофскія праблемы. Зноў не абмяслюся без нападках. Алеся Адамовіч разгаворыў далей той глыбокай псіхалагічнай пераходнай чалавечка ў здралніка, а затым і ката, які так яскрава паказаў Васіль Быкаў. Алеся Адамовіч загнінуў у бізонаў талатлярнай чалавечай стосты. Войны, рэпрэсіі, талатлярныя сістэмы часта ставілі многіх людзей у такія звышчужыя, што яны павінны былі рабіць канчатковы выбар: ці самому загнінуць, ці стаць карнікам. Прага да жыцця ў многіх перамагала...

(Заканчэнне на 2-й стар.)

ЭКСПЕРТИЗА

Газовый вентиль
стал наглядным
пособием

в курсе рыночной экономики
для официального Минска

Александр
КЛАСКОВСКИЙ

По данным московской прессы, глава "Газпрома" Миллер позвонил в Кремль, прежде чем его корпорация огласила официальный Минск известием о тотальном прекращении поставок голубого топлива в ночь на субботу. Так что за "конфликтном хозяйствующих субъектов", как любят называть такие коллизии Путин, несомненно стоит большая политика.

Почему же Москва решила применить шоковую терапию в отношениях с формальным союзником именно теперь? Ведь многие аналитики полагают, что до президентских выборов (а откровение говоря о собственных переборах) Путину не с руки обострять ситуацию на белорусском направлении. Мол, все-таки немалая часть российского электората остается в плену старых интеграционных иллюзий и все такое.

«Вопрос выборов Путина, очевидно, счел для себя уже решенным», — сказал в интервью для "Белорусских новостей" известный белорусский эксперт, руководитель научно-исследовательского центра Мисса Ярослав Романчук. И в данном случае ему намного дороже, нежели ветхозаветные лозунги "братской интеграции", имидж сильного руководителя страны, который твердо защищает экономические интересы крупнейшей российской корпорации в ближнем зарубежье. Ведь, по версии Москвы, белорусы мало того что тянут резину с подписанием новых газовых договоров, так еще и ставят банально красть продукт из трубы. Впрочем, дело даже не в таком коровстве, если таковое действительно имеет место. Для Москвы вопрос принципа — научить наконец белорусского партнера азам рыночной экономики. Грубо говоря — воплотить простую истину, что за все надо платить.

По большому счету, в этом — соль новой российской политики на постсоветском пространстве. Официальный же Минск, по мнению Ярослава Романчука, доныне пытается навязать Москве модель, подобную той, что применялся в советскую эпоху. Тогда СССР щедро кормил вассалов в Африке и на прочих континентах за мифическую верность неким прогрессивным идеалам. Но сегодня Кремль отвергает подобную здралника, а затым и ката, які так яскрава паказаў Васіль Быкаў. Алеся Адамовіч загнінуў у бізонаў талатлярнай чалавечай стосты. Войны, рэпрэсіі, талатлярныя сістэмы часта ставілі многіх людзей у такія звышчужыя, што яны павінны былі рабіць канчатковы выбар: ці самому загнінуць, ці стаць карнікам. Прага да жыцця ў многіх перамагала...

Вместе с тем, как отметил в интервью "Белорусским новостям" другой наш авторитетный политолог Андрей Федоров, отечественной оппозиции рано в очередной раз делать свой любимый вывод о том, что хозяин Кремля решил-таки, по его же выражению, "мочить". Или, культурнее говоря, начал реализовывать некий сценарий смены власти в Беларуси при помощи таких вот экономических ударов в солнечное сплетение.

"Да, это серьезное предупреждение Минску. Но более перспективные задачи в отношениях с Беларусью Путин начнет решать после 14 марта, когда на выборах, считает Андрей Федоров. — Другое дело, что по нынешнему шагу уже можно судить: никакого возврата к идиллии в двусторонних отношениях не будет". Москва, убежден эксперт "Белорусских новостей", намерена действовать все более жестко и прагматично. Но это, по моему мнению, вовсе не означает, что интеграционная карта отброшена навсегда. К лозунгу интеграции Москва вполне может вернуться — одна лишь при гарантии, что процесс пойдет на ее условиях. Налоги говорить, сколько опасны эти условия для судеб белорусской независимости?

При каждой очередной "газовой атаке" официальные белорусские медиа упрекают оппозицию в нежелании выходить на встречу с российской позицией, что батька на гвоздь наступил. Действительно, если при таких запасах голубого топлива придется снижать температу-

ру воды в батареях, то наверняка начнут не с правительственных апартаментов, а с квартир и мест работы рядовых белорусов. Так что всем будет худо.

Другое дело, что и хвалить отечественное руководство в газовом вопросе не за что, хотя государственные СМИ и пытались это делать: мол, надо сказать спасибо хоть за то, что столько лет удавалось-таки получать энергоресурсы по дешенке! Этот аргумент экономист Ярослав Романчук разбивает в пух и прах: "Белорусское руководство бездарно упустило возможность за счет супердешевых газа относительно безболезненно провести рыночную перестройку экономики, технологическую обновить ее, создать здоровую конкурентную среду. Деньги, вместо того чтобы пойти на модернизацию хозяйственного механизма, оседали, в частности, у тех, кто обслуживал и направлял в прошлые годы энергоснабжение". На рыночные рельсы все равно придется переходить, подчеркивает эксперт, но теперь, увы, в намного более суровых условиях, по более болезненному сценарию. К слову, по словам Я.Романчука, бюджет-2004, сбитый из расчета 0-0-долларовой цены на газ. Теперь же, судя по всему, доведется выкладывать за тысячу кубов не менее 50 долларов. И тогда многие отечественные предприятия сразу окажутся в накладе. "Правительство, задремавшее в газовые игры, фактически "подвесило" весь реальный сектор, — делает вывод независимый экономист.

В ближайшие время мы, вероятно, услышим патетичные заявления наших правящих мужей насчет неукротимости политики Москвы. Но Москва, полагаю руку на сердце, всего лишь придерживается старой присказки: дружба дружбой, а табачок врозь. Иначе говоря, пытается объяснить официально Минску, почему не имеет смысла такого наглядного пособия, как газовый вентиль, что законы рынка — это вовсе не придушка злобных империалистов, а единственно возможная основа здоровых межгосударственных отношений. Да, дело, что неформальный рынок — как нож острый для сработанной по пропагандистским лекалам "белорусской модели развития".

Штрих к теме

"Ресурсы для честного сотрудничества с Беларусью нет — альтернативы российскому газу отсутствуют", — пишет в номере от 23 января московский "Коммунист". В настоящее время в хранилищах "Белтрансгаза" сейчас находится до 680 млн куб. газа, запасы мазута — 400 тыс. т. Суммарно этого объема хватит на три-четыре недели работы энергосистемы страны. Крупнейшие промышленные предприятия в настоящее время не имеют возможности осуществлять отбор транзитного газа и рассчитывать за него по ценам пятого поенового пояса РФ, поскольку "Газпром" осуществляет транзит газа через республику, не имея соответствующего контракта.

Белорусский ответ, по сообщению "Интерфакса", не замедлил себя ждать. "Официальный Минск в настоящее время считает пролонгированным пропалогодний договор с ОАО "Газпром" на поставку природного газа в Беларусь, заявил освещенный источник в органах государственной власти. Он пояснил, что фактически Беларусь будет осуществлять отбор транзитного газа и рассчитывать за него по ценам пятого поенового пояса РФ, поскольку "Газпром" осуществляет транзит газа через республику, не имея соответствующего контракта".

Нет сомнения, что Москва сочтет такую политику еще более глубоким залезанием в свой карман. И вряд ли будет от этого в восторге. Так что если Минск на высшем уровне не примет жестких шагов на встречу с российской позицией, прежние газовые войны могут показаться лишь цветочками.

(«Белорусские новости»)

Юрий ПАЦЕМКІН.
БелаПАН.

АНОНС

«Круг»

З наступнага тыдня "Народная воля" пачынае знаёміць чытачоў з новым раманам Алеся ПАШКЕВІЧА "Круг".

Гэта твор пра трагічны лёс закатаванага беларускага паэта і грамадзяніна Уладзімера Дубоўку, якога Янка Купала называў беларускім Пушкіным, які быў знаёмы з Сяргеем Ясеніным і Уладзімірам Маякоўскім, якога за патрыятычны верш бальшавіцка-стасіцкія ўлады амаль трынаццаць гадоў трымалі ў няволі. Гэта твор пра знішчэнне Беларускай і яе неўміручасць.

Другі рад: справа — Уладзімер Дубоўка.

Аляксандр ШПІЛЕЎСКИ:

«...Або грошы аддадзім,
або машыну,
якую забралі»

Ва ўчарашнім нумары "Народнай волі" мы расказалі пра незаконны арышт машыны грамадзяніна ФРГ беларускім мітынікам. І вось новая інфармацыя.

Старшыня Дзяржаўнага мытнага камітэта Беларусі Аляксандр Шпілеўскі не сумняваецца, што грамадзянін Германіі будзе вернуты канфіскаваны ў яго аўтамабіль BMW. "Не хвалюся, машына будзе вернута, рашэнне Варшаўскага суда яна будзе вернуць", — запэўніў на прэс-канферэнцыі кіраўнік мытнага ведамства.

Размова ідзе пра аўтамабіль коштам каля 60 тыс. еўра, які быў затрыманым супрацоўнікамі беларускай мытнай службы на мяжы з Польшчай летам 2003 года. Тады мытнікі абвінавачвалі яго ўладальніка, грамадзяніна Германіі, у тым, што ён парушаў правілы часовага ўвозу аўтамабіля на тэрыторыю

Беларусі. Раёны, а потым абласны суд прынялі рашэнне канфіскаваць аўтамабіль, аднак у кастрычніку Варшаўскі суд адмяніў рашэнне аб канфіскацыі.

Старшыня ДМК назваў памылковым затрыманне гэтага аўтамабіля. "Варшаўскі суд прыняў рашэнне аб тым, каб машыну аддаць. І мы аддадзім яе, канешне, аддадзім. Або грошы аддадзім, або машыну, якую забралі", — сказаў А.Шпілеўскі.

Варта адзначыць, што Варшаўскі суд вынес свой вердыкт па гэтай справе ліччэ 3 кастрычніка, але аўтамабіль дагэтуль не вернуты ўладальніку.

Аляксей АРЭШКА.

Сваякі палітыкаў, якія зніклі без вестак,
прапааноўваюць КДБ узбудзіць
крымінальную справу ў дачыненні да шэрагу службовых асоб

Сваякі зніклых палітыкаў — Юрыя Захаранкі, Віктара Ганчара, Анатоля Краўскаўскага і тэлеперадача Дзмітрыя Заваскага, а таксама прадстаўнікі папярэдніх Гарты Ганчары і Алег Волчак прапаноўваюць КДБ узбудзіць крымінальную справу ў дачыненні да шэрагу вышэйшых службовых асоб Беларусі. Адпаведна заява была перададзена ў КДБ 22 студзеня.

Як паведаміў БелаПАН А.Волчак, крымінальную справу прапаноўваецца ўзбудзіць па артыкулах 128 Крымінальнага кодэкса (злычынствы супраць беспаспешнага чалавечства). Ён прадугледжвае

крымінальную адказнасць за сістэматычнае ахвяшчэнне пакарання без суда, выкраданне людзей, за якім адбываецца іх знікненне, катанне або акты жорсткасці, што ўчыняюцца ў сувязі з палітычнымі перакананнямі.

Паводле слоў А.Волчака, звярнуцца ў КДБ сваякоў зніклых беларускіх апаліцыянераў прымуся безвынікова рассяледавання, якія на працягу многіх гадоў выдэ пракуратура.

"Мы бачым, што следства дзеянні супраць людзей, якія прывішчы фігуруюць у газетных артыкулах як маючых дачыненне

да гэтых знікненняў, не выдзірае", — сказаў праваабаронца.

У перададзенай у КДБ заяве абгрунтаваныя неабходнасць узбуджэння крымінальнай справы ў дачыненні да генеральнага пракурора Віктара Шэймана, былога міністра ўнутраных спраў Юрыя Сівакова, камандзіра СЮБРА Дзмітрыя Паўлінкіна, экс-начальніка Службы бяспекі прэзідэнта Міхаіла Васільчанкі і членаў кіраўніцтва МВС Уладзіміра Навушана. На час правядзення расследавання гэтых службовых асоб прапаноўваецца адхіліць ад займаемых пасадаў.

У адпаведнасці з заканадаўствам, рашэнне аб узбуджэнні крымінальнай справы або адмовы ў гэтым павінна быць прынята на працягу 10 дзён. Адмова, паводле слоў А.Волчака, даць сваякам права звярнуцца ў раёны суд на незаконныя дзеянні КДБ. Калі ж судовыя інстанцыі пакінуць рашэнне Канстытуцыі дзяржаўнага ўдлу, праваабаронцы маюць намер дамагацца разгляду гэтай крымінальнай справы ў міжнародным судзе.

Шлях да неўміручага храма Аляксандра Міхайлюкова

У жыцці кожнага архітэктара здарэцца твор, які аўтар можа лічыць найбольш адметным, храмам сваёй душы, уасабленнем сваёй мэры. Шлях да такога храма звычайна доўгі і нялёгкай.

Да свайго ўдзелу ў аднаўленні Казанскай царквы ў Вішэску архітэктар і мастак Аляксандр Міхайлюковіч крочыў 15 год, з самага пачатку сваёй працы ў творчай майстэрні прадыямства "Вішэскпраектрэстаўрацыя". Напярэдадні новага, 2004 года Аляксандр завяршыў праект аднаўлення ўнікальнага будынка — помніка архітэктуры XVIII стагоддзя Казанскай царквы Траецкага Маркава манастыра ў Вішэску. У гэтым храме адлюстраваны ступені асабліваці розных эпох — віснэскае барока, класіцызм і расійскае культурнае доўства.

А.Міхайлюковіч як навуковца кіраўніка праекта рэстаўрацыі асабліва цікавіць асаблівы элемент сапраўднага барочнага доўору, які пудам захаваўся на галоўнай апісдзе царквы. Для ўлобнэнага ў віснэскае барока Міхайлюкова гэтая прыкмета даўніны — самая хвалючая частка працы.

Пудам можна лічыць доўгасе Казанскага храма, узведзенага яшчэ ў 1760 годзе і непарыпцелага ні ў час шматлікіх войнаў, ні ад вавуічнага атызму савескай улады.

Рэстаўрацыя царквы пачнецца ўжо сёлета і прадбуджэнае максімальнае захаванне архітэктурнага аблічча храма XVIII стагоддзя.

Архітэктар Аляксандр Міхайлюковіч за 15 год працы ў Вішэску займаўся праектаваннем рэстаўрацыі шэрагу старажытных будынкаў — Успенскага сабору, Уваскрэсенскай царквы да іных помнікаў доўлідства мінулых стагоддзяў. Але аднаўленне Казанскай царквы абмяне стаць для спецыяліста самай адметнай вайой творчай біяграфіі.

Сяргей БУТКЕВІЧ.

Прэзентацыя «Славуць імёнаў Бацькаўшчыны»

У Мінску, у Грамадскім прэс-цэнтры Дома прэсы адбылася прэзентацыя другога тома зборніка «Славуць імёнаў Бацькаўшчыны», выданага грамадскім аб'яднаннем «Беларускі фонд культуры» (БФК) накладам у 2 тысячы асобнікаў.

Як адзначыў старшыня БФК Уладзімір Гілеп, для вяртання нацыянальнай духоўнай спадчыны ў беларускую гісторыю і культуру з 1998 года пры аб'яднанні працуе камісія па выданні шматтомнай серыі «Славуць імёнаў Бацькаўшчыны», якую ўзначальвае вядомы беларускі вучоны, доктар гісторыі, загадчык кафедры гісторыі і музеязнаўства Беларускага ўніверсітэта культуры, прафесар Аляксандр Грышчэвіч. У серыі плануецца адлюстраванне жыцця і творчасці больш чым 200 дзяржаўных, палітычных, ваенных і грамадскіх дзеячаў XI-XIX стагоддзяў, якія нарадзіліся і жыві ў Беларусі, а правялі свае таленты і здольнасці ў іных краінах. Прычым многія з гэтых славуць былі невядомымі або малавядомымі ў Беларусі.

Марат ГАРАВЫ.

У спісе фіналістаў нацыянальнага этапа конкурсу «Еўрабачанне-2004» адбылася замена

Вечарам 21 студзеня, за два дні да адборачнага этапа міжнароднага конкурсу «Еўрабачанне-2004» адбылася змяненні ў спісе 15 фіналістаў нацыянальнага конкурсу выканаўцаў песні.

Як паведамілі БелаПАН у прэс-службе Белтэлерадыёкампаніі, у адпаведнасці з палажэннем аб нацыянальным конкурсе выканаўцаў песні (адборным этапе міжнароднага конкурсу «Еўрабачанне-2004») абавязкова ўмовай ўдзелу ў другім туры конкурсу з'яўляецца падпісанне ўдзельнікамі і атрымання арганізатарам праектаў дагавораў. Апошняя дата прыняцця арганізатарам падпісаных праектаў дагавораў — 18 студзеня.

Да гэтага часу арганізатарам конкурсу не атрыманы праекты дагавораў, падпісаныя ад імя гурта «Юр'я». Яго прадставінікі праінфармавалі ўсе звароты, спадаслаўшыся на занятасць.

Падпісаныя камісія конкурсу прыняла рашэнне выключыць са складу ўдзельнікаў другога тура гурта «Юр'я» і ўключыць у склад фіналістаў наступнага на колькасці атрыманыя ад журы галасоў выканаўца. Гэта Аляксінда Пятрасян, прадставіўшая песню «Таварыш».

У астатнім спіс фіналістаў застаўся без змяненняў: Ганна Багданава, Аляксандра Гайдука, Ірына Дарафеева, Janet (Жанэт Бутэрс), Согіапа (Кацярына Качына), дует «Аляксандра і Канстанцін», Яна (Тацяна Ліпніцкая), Волга Магчына, Наталія Падольская, Максім Салапкоў, Паўла Смольца, Аляксандр Саладуха, Дзмітрый Стравойтаў (гурт «MILK»), Наталія Тамела.

Вечарам 22 студзеня ў Палацы Рэспублікі прайшла жараб'ёўка канкурсантаў. Шкава, што менавіта Аляксінда Пятрасян выйшла першым нумар. Пятнаццаты нумар дастаўся Janet, а 13-ы — Ганне Багданавай.

Юлія ЦЯЛЫЦЕЎСКАЯ.

ПЕРВЕРСИИ

Развратители

Изловить и изолировать

Я не надеялся его увидеть, я даже не знаю как он выглядит. Могу лишь смоделировать его поведение. Возможно, даже он читает лекции в институте, где работает, обсуждает последние новости с коллегами, которые в нем души не чают за остроумие, общительность и не подозревают о его тайной сущности, второй жизни. То ли как оборотень в полнолуние, то ли по какому-то неизвестному внутреннему зову, но по вечерам он выходит на охоту за детскими телами. Сексологологи для таких людей придумали термин «педофилия», а их сексуальное влечение называют перверсиями.

...Обычный вечер в ресторане МакДональдс, что на площади Бангалор. За соседним столиком один гамбургер на двоих жуют мальчишки лет по десять, стакан кока-колы тоже делят по-братски. Одеты они в летние изрядно потрёпанные куртки, ведут себя раскованно, обсуждают какой-то боевик и не очень-то следят за речью. Простых, наверное, говорят, что они «из небогатой семьи», если семья у этих мальчишек вообще есть.

Любитель детских тел прекрасно осознает, что только для психиатров его поведение перверсия, с позиций Уголовного кодекса он — преступник. А потому и проявляет особую осторожность: партнёров для своих сексуальных утех находит среди воспитанников детских домов и школ-интернатов, которые частенько заглядывают в рестораны МакДональдс.

Подумалось: может, мои юные соседи ожидают этого «доброего» дядю, который угощает мороженым, катает на машине, привозит к себе домой и предлагает деньги за... И никакого насилия: не хочется — уходит. У этого педофила есть даже твердая ставка на услуги. За обычный поцелуй он платит пять тысяч рублей, оральные ласки оценивает в десять долларов, более серьезные извращения с фото- и видеосъемками — до полутора тысяч «зеленых».

Для детей, особенно лишенных домашнего тепла, дядя-педофил действительно добрый. Детишки неохотно идут на контакт с оперативниками, ведут себя, как наркоманы, которым нечего выдать своего дилера, ибо потом возникнут проблемы с поиском дозы.

Изловить, а точнее, изолировать извращенца на пару лет можно, лишь имея достаточно доказательную базу. Хотелось бы надеяться, что в ближайшее время она появится и произойдет то, что случилось с директором минской школы №40, устроившим оргии с подростками в своем кабинете.

Пассивный педагог

Люди с нетрадиционной ориентацией да еще со специфическим уклоном, понятно, объявлений в газету не дают. А в этом и нет особой необходимости.

Из показаний потерпевшего Игоря Ромова (все имена и фамилии по этическим причинам изменены):

«От своего знакомого Алика я узнал, что

директор одной из школ Лужин за деньги в своем кабинете... У меня были проблемы с деньгами, и я предложил своему другу Сергею съездить к этому директору. Мы приехали, но вахтер нас не пустил. Потом вышел директор, отвел нас в кабинет и спросил: «Вы знаете, для чего приехали? Сколько вам лет?» Мы ответили, что знаем и нам по 15 лет. Затем он сказал, чтобы мы разделись и предложил поставить в вилки касетку. Мы отказались. Потом Лужин стал у нас по очереди брать в рот половые члены. Потом он залез на стол... Он был пассивным гомосексуалистом, а мы активными... После Лужина попросил, чтобы мы на него помочились. Потом директор дал нам по пять тысяч рублей, и мы ушли».

Думаю, эти, подвергнутых журналистской цензуре, подробности более чем достаточно для вполне конкретных выводов. Сколько всего таких «уроков любви» провел педагог-педофил, знает только он. Следствие смогло установить, что их было не менее трех. За доставленное удовольствие пятидесятилетний директор школы платил своим юным партнерам, когда двое с похмелья, когда четыре тысячи рублей. К месту заметить, «слава» о дяденьке, который платит за «любовь», вышла за пределы Ленинского района, где и происходили события. Подrostки приезжали к нему из Заводского и Московского районов столицы.

Через некоторое время пацаны решили дел с любовнымбилым директором больше не иметь. Он же на связи настаивал: звонил дяде, угрожал расправой, родителям (и, разве что не умолял. Ребята решили постраховать. На очередной «урок» они явились с фотоаппаратом. Пока директор удовлетворялся с Сергеем, Игорь сделал фото «на память». Хороший кадр получился. Теперь у юношей было чем отбиться от активного педагога. Он пытался вернуть ребят, но они его принуждали: мол, не отстанешь, не гавни и фотку отнесем куда следует.

Все эти события происходили в 2000—2001 годах. Вполне возможно, они бы никогда не всплыли, но весной минувшего года один из «учеников» перебрал бумаги и нашел зловонный негатив и фотографии. Ради хулиганства показал их своим более старшим друзьям, которые смешили, что к ним попал стоящий товар, который известный покупатель без удовольствия, но с руками оторвет.

Правда, Лужин заурчался и согласился на сделку лишь после нескольких встреч и серии телефонных угроз. Добила же его демонстрация листовки, на которой он изображен за весьма пикантным занятием с членом юного партнера, и текстовка с обращением к жителям района объявить войну учителям-педофилам. Шантажисты обещали растрачивать листовку с доставкой в почтовые ящики жителей близлежащих к школе домов. А намеревались это сделать в день выборов в местные органы власти.

Директор заплатил за негатив и снимок пятьсот долларов. Но шантажисты тут же сообщили, что речь идет о пяти тысячах зеленых, тем паче, что весь компромат хранится на диске. У педагога был небольшой выбор: стать вечным объектом шантажа либо обратиться в правоохранительные ор-

ганы, но тогда станут известны и его пристрастия. Из двух зол он выбрал последнее. Лужин написал заявление в КГБ. Видимо, у него были серьезные основания просить помощи именно у этого ведомства. Комитетчики и задерживали три шантажиста, впоследствии каждого из них приговорили к пяти годам заключения. Но и директор из потерпевшего превратился в обвиняемого и до суда находился под стражей в следственном изоляторе КГБ, в целях его безопасности. Только его делами занялась прокуратура.

К пяти годам земного «плаванья»

Показания потерпевших и свидетелей, безусловно, считаются доказательствами, но самыми главными. Найденная при обыске в квартире Лужина видеокассета с фильмом о гомосексуальных забавах моряков-подводников может служить лишь предположением об ориентации подозреваемого, но не более. А вот фото на листовке — это серьезно.

На первом допросе педагог (он не был женат, детей не имел) сообщил, что является гетеросексуалом, любит женщин, а все обвинения в нетрадиционной ориентации не имеют оснований. Правда, подлинность зловонного снимка признал. Его же происхождение объяснил тем, что «в тот день мне школы выпали примерно 400 рублей, встретил молодого ребят, в его кабинете еще росли бутылки, потом это ввернуло в жизнь и случилось, ибо был сильно пьян». В суде Лужин, по сути, отказался от своих слов, заявив, что обличающий его снимок считает фотомонтажом.

... Суд признал бывшего директора школы виновным в развратных действиях и приговорил к действиям сексуального характера в отношении заведомо несовершеннолетних и приговорил его к пяти годам лишения свободы в колонии общего режима.

Один из многих

Подобные истории с мерзопакостным содержанием давно перестали быть редкостью. Не так давно к двум годам заключения осудили таксиста. Десятилетним девочкам он демонстрировал свое мужское достоинство на демонстрации своих мужских достоинств. Экспертизой утверждал, что «делал это по просьбе детей». Прошлым летом в детском оздоровительном лагере учитель физкультуры одной из минских школ изнасиловал 13-летнего мальчика. Три года назад за решетку отправили 50-летнего бизнесмена (в прошлом учителя), прозванного «маньяком со шприцем». Отец двух взрослых сыновей проникнул по ночам в спальни девочек в детских лагерях, делал уклады снохачей и самоуловлялся. Учителем танцев в одной из хореографических школ работал ранее судимый за изнасилование 25-летней минчанки. Второй раз его осудили за нездоровый интерес к малолетним девочкам. Такая вот педагогическая поэма с педофильским уклоном получается.

Виталий ЧИЖОВСКИЙ.

Заір Азур, Міхася Тыхчына і Аляс Адамовіч.

Фота Яўгена КОКТЫША.

прысіннуў маці каменем і не дае магчымасці быць волнай яе душы. А далей даду: «А, я б хацеў, каб ў мяне быў валун».

У той час, калі Аляс Адамовіч ужо паехаў з Беларусі, калі прэзідэнт Аляксандр Лукашэнка ў Маскву, стаў народным дэпутатам СССР, калі папулярнасць яго як смелата грамадзянскага дзеяча высокая ўзрасла, ён аднойчы прыехаў у Мінск на канферэнцыю дэмакратычных сіл, якая адбывалася ў Чырвоным касцёле. У перапынку мы сталі разам і размаўлялі на розныя тэмы. Падыйшлі хлопцы з радыё і папярсілі даць інтэрв'ю. На пытанне пра адносны беларускай уладзе да працэсу дэмакратызацыі Аляс Адамовіч паглядзеў на мяне і, пэўна, прыгадаў музей валуноў, адказаў, што ўладу, як тыя замкнёныя нямывалі, не хочучь ніякіх зрукаў наладу.

Галоўнае крэда Аляс Адамовіча — усюды змагацца за праўду, шукаць ісціну — у жыцці, літаратуры, грамадстве. Адна з першых ён сказаў праўду аб чарнобыльскай катастрофе, якую ўдзельнічаў, даўшы да самых вярхоў і ў Мінску — да М.Слюнькова, і ў

Маскве — да М.Гарбачова, першы пачаў біць у жалобны набат. Аляс Міхайлавіч ведаў, што гэта можа нашкодзіць яму асабіста, але здарыцца праўдзе не мог. Я памятаю, як прэзідэнт Аляксандр Лукашэнка ў Маскву, стаў народным дэпутатам СССР, калі папулярнасць яго як смелата грамадзянскага дзеяча высокая ўзрасла, ён аднойчы прыехаў у Мінск на канферэнцыю дэмакратычных сіл, якая адбывалася ў Чырвоным касцёле. У перапынку мы сталі разам і размаўлялі на розныя тэмы. Падыйшлі хлопцы з радыё і папярсілі даць інтэрв'ю. На пытанне пра адносны беларускай уладзе да працэсу дэмакратызацыі Аляс Адамовіч паглядзеў на мяне і, пэўна, прыгадаў музей валуноў, адказаў, што ўладу, як тыя замкнёныя нямывалі, не хочучь ніякіх зрукаў наладу.

Аляс Адамовіч — чалавек чыстага сумлення, гораца ўспрымае ўсе падзеі сучаснага жыцця, бяспрашна кідае ў самяя кепельныя яго кропкі, змагаўся і марыў пра лепшую будучыню свайго народа, свайго Бацькаўшчыны, усяго чалавечтва, ніколі не заставаўся абіякавым, бо абіякаваці не прапеў усім сваім нутром. Сэрца не вытрымала напружання — здарыўся інфаркт.

Апошні раз я сустраў Аляс Міхайлавіча позняй восенню на дачы каля Раўбачы. Ён ішоў на прагулку ўздоўж Дуброўскага вадасховішча. «Распрацоўваю разбудоўнае сэрца», — сказаў з лёгкай усмешкай. Потым даду: «Пара перабрацца дахаты, назад у Мінск. Возьмеш мяне ў Акадэмію, знойдзеш мяне ў Акадэмію, знойдзеш мяне ў Акадэмію?» Я з вялікай радасцю падтрымаў такое рашэнне. Ён пайшоў далей ужо не такім шпым крокам (амаль падбегам), як раней, але па-ранейша, зусім не падабляўся, і таму першы сакратар ЦК КПБ М.Слюнькоў выкрасіў прозвішча гэтага выдатнага пісьменніка і вучонага-літаратурыста.

Аляс Адамовіч — чалавек чыстага сумлення, гораца ўспрымае ўсе падзеі сучаснага жыцця, бяспрашна кідае ў самяя кепельныя яго кропкі, змагаўся і марыў пра лепшую будучыню свайго народа, свайго Бацькаўшчыны, усяго чалавечтва, ніколі не заставаўся абіякавым, бо абіякаваці не прапеў усім сваім нутром. Сэрца не вытрымала напружання — здарыўся інфаркт.

Аляс Адамовіч — чалавек чыстага сумлення, гораца ўспрымае ўсе падзеі сучаснага жыцця, бяспрашна кідае ў самяя кепельныя яго кропкі, змагаўся і марыў пра лепшую будучыню свайго народа, свайго Бацькаўшчыны, усяго чалавечтва, ніколі не заставаўся абіякавым, бо абіякаваці не прапеў усім сваім нутром. Сэрца не вытрымала напружання — здарыўся інфаркт.

Аляс Адамовіч — чалавек чыстага сумлення, гораца ўспрымае ўсе падзеі сучаснага жыцця, бяспрашна кідае ў самяя кепельныя яго кропкі, змагаўся і марыў пра лепшую будучыню свайго народа, свайго Бацькаўшчыны, усяго чалавечтва, ніколі не заставаўся абіякавым, бо абіякаваці не прапеў усім сваім нутром. Сэрца не вытрымала напружання — здарыўся інфаркт.

Аляс Адамовіч — чалавек чыстага сумлення, гораца ўспрымае ўсе падзеі сучаснага жыцця, бяспрашна кідае ў самяя кепельныя яго кропкі, змагаўся і марыў пра лепшую будучыню свайго народа, свайго Бацькаўшчыны, усяго чалавечтва, ніколі не заставаўся абіякавым, бо абіякаваці не прапеў усім сваім нутром. Сэрца не вытрымала напружання — здарыўся інфаркт.

Аляс Адамовіч — чалавек чыстага сумлення, гораца ўспрымае ўсе падзеі сучаснага жыцця, бяспрашна кідае ў самяя кепельныя яго кропкі, змагаўся і марыў пра лепшую будучыню свайго народа, свайго Бацькаўшчыны, усяго чалавечтва, ніколі не заставаўся абіякавым, бо абіякаваці не прапеў усім сваім нутром. Сэрца не вытрымала напружання — здарыўся інфаркт.

Аляс Адамовіч — чалавек чыстага сумлення, гораца ўспрымае ўсе падзеі сучаснага жыцця, бяспрашна кідае ў самяя кепельныя яго кропкі, змагаўся і марыў пра лепшую будучыню свайго народа, свайго Бацькаўшчыны, усяго чалавечтва, ніколі не заставаўся абіякавым, бо абіякаваці не прапеў усім сваім нутром. Сэрца не вытрымала напружання — здарыўся інфаркт.

Аляс Адамовіч — чалавек чыстага сумлення, гораца ўспрымае ўсе падзеі сучаснага жыцця, бяспрашна кідае ў самяя кепельныя яго кропкі, змагаўся і марыў пра лепшую будучыню свайго народа, свайго Бацькаўшчыны, усяго чалавечтва, ніколі не заставаўся абіякавым, бо абіякаваці не прапеў усім сваім нутром. Сэрца не вытрымала напружання — здарыўся інфаркт.

Аляс Адамовіч — чалавек чыстага сумлення, гораца ўспрымае ўсе падзеі сучаснага жыцця, бяспрашна кідае ў самяя кепельныя яго кропкі, змагаўся і марыў пра лепшую будучыню свайго народа, свайго Бацькаўшчыны, усяго чалавечтва, ніколі не заставаўся абіякавым, бо абіякаваці не прапеў усім сваім нутром. Сэрца не вытрымала напружання — здарыўся інфаркт.

Аляс Адамовіч — чалавек чыстага сумлення, гораца ўспрымае ўсе падзеі сучаснага жыцця, бяспрашна кідае ў самяя кепельныя яго кропкі, змагаўся і марыў пра лепшую будучыню свайго народа, свайго Бацькаўшчыны, усяго чалавечтва, ніколі не заставаўся абіякавым, бо абіякаваці не прапеў усім сваім нутром. Сэрца не вытрымала напружання — здарыўся інфаркт.

Аляс Адамовіч — чалавек чыстага сумлення, гораца ўспрымае ўсе падзеі сучаснага жыцця, бяспрашна кідае ў самяя кепельныя яго кропкі, змагаўся і марыў пра лепшую будучыню свайго народа, свайго Бацькаўшчыны, усяго чалавечтва, ніколі не заставаўся абіякавым, бо абіякаваці не прапеў усім сваім нутром. Сэрца не вытрымала напружання — здарыўся інфаркт.

Аляс Адамовіч — чалавек чыстага сумлення, гораца ўспрымае ўсе падзеі сучаснага жыцця, бяспрашна кідае ў самяя кепельныя яго кропкі, змагаўся і марыў пра лепшую будучыню свайго народа, свайго Бацькаўшчыны, усяго чалавечтва, ніколі не заставаўся абіякавым, бо абіякаваці не прапеў усім сваім нутром. Сэрца не вытрымала напружання — здарыўся інфаркт.

Аляс Адамовіч — чалавек чыстага сумлення, гораца ўспрымае ўсе падзеі сучаснага жыцця, бяспрашна кідае ў самяя кепельныя яго кропкі, змагаўся і марыў пра лепшую будучыню свайго народа, свайго Бацькаўшчыны, усяго чалавечтва, ніколі не заставаўся абіякавым, бо абіякаваці не прапеў усім сваім нутром. Сэрца не вытрымала напружання — здарыўся інфаркт.

Аляс Адамовіч — чалавек чыстага сумлення, гораца ўспрымае ўсе падзеі сучаснага жыцця, бяспрашна кідае ў самяя кепельныя яго кропкі, змагаўся і марыў пра лепшую будучыню свайго народа, свайго Бацькаўшчыны, усяго чалавечтва, ніколі не заставаўся абіякавым, бо абіякаваці не прапеў усім сваім нутром. Сэрца не вытрымала напружання — здарыўся інфаркт.

Аляс Адамовіч — чалавек чыстага сумлення, гораца ўспрымае ўсе падзеі сучаснага жыцця, бяспрашна кідае ў самяя кепельныя яго кропкі, змагаўся і марыў пра лепшую будучыню свайго народа, свайго Бацькаўшчыны, усяго чалавечтва, ніколі не заставаўся абіякавым, бо абіякаваці не прапеў усім сваім нутром. Сэрца не вытрымала напружання — здарыўся інфаркт.

Аляс Адамовіч — чалавек чыстага сумлення, гораца ўспрымае ўсе падзеі сучаснага жыцця, бяспрашна кідае ў самяя кепельныя яго кропкі, змагаўся і марыў пра лепшую будучыню свайго народа, свайго Бацькаўшчыны, усяго чалавечтва, ніколі не заставаўся абіякавым, бо абіякаваці не прапеў усім сваім нутром. Сэрца не вытрымала напружання — здарыўся інфаркт.

Аляс Адамовіч — чалавек чыстага сумлення, гораца ўспрымае ўсе падзеі сучаснага жыцця, бяспрашна кідае ў самяя кепельныя яго кропкі, змагаўся і марыў пра лепшую будучыню свайго народа, свайго Бацькаўшчыны, усяго чалавечтва, ніколі не заставаўся абіякавым, бо абіякаваці не прапеў усім сваім нутром. Сэрца не вытрымала напружання — здарыўся інфаркт.

Аляс Адамовіч — чалавек чыстага сумлення, гораца ўспрымае ўсе падзеі сучаснага жыцця, бяспрашна кідае ў самяя кепельныя яго кропкі, змагаўся і марыў пра лепшую будучыню свайго народа, свайго Бацькаўшчыны, усяго чалавечтва, ніколі не заставаўся абіякавым, бо абіякаваці не прапеў усім сваім нутром. Сэрца не вытрымала напружання — здарыўся інфаркт.

Аляс Адамовіч — чалавек чыстага сумлення, гораца ўспрымае ўсе падзеі сучаснага жыцця, бяспрашна кідае ў самяя кепельныя яго кропкі, змагаўся і марыў пра лепшую будучыню свайго народа, свайго Бацькаўшчыны, усяго чалавечтва, ніколі не заставаўся абіякавым, бо абіякаваці не прапеў усім сваім нутром. Сэрца не вытрымала напружання — здарыўся інфаркт.

Аляс Адамовіч — чалавек чыстага сумлення, гораца ўспрымае ўсе падзеі сучаснага жыцця, бяспрашна кідае ў самяя кепельныя яго кропкі, змагаўся і марыў пра лепшую будучыню свайго народа, свайго Бацькаўшчыны, усяго чалавечтва, ніколі не заставаўся абіякавым, бо абіякаваці не прапеў усім сваім нутром. Сэрца не вытрымала напружання — здарыўся інфаркт.

Аляс Адамовіч — чалавек чыстага сумлення, гораца ўспрымае ўсе падзеі сучаснага жыцця, бяспрашна кідае ў самяя кепельныя яго кропкі, змагаўся і марыў пра лепшую будучыню свайго народа, свайго Бацькаўшчыны, усяго чалавечтва, ніколі не заставаўся абіякавым, бо абіякаваці не прапеў усім сваім нутром. Сэрца не вытрымала напружання — здарыўся інфаркт.

Аляс Адамовіч — чалавек чыстага сумлення, гораца ўспрымае ўсе падзеі сучаснага жыцця, бяспрашна кідае ў самяя кепельныя яго кропкі, змагаўся і марыў пра лепшую будучыню свайго народа, свайго Бацькаўшчыны, усяго чалавечтва, ніколі не заставаўся абіякавым, бо абіякаваці не прапеў усім сваім нутром. Сэрца не вытрымала напружання — здарыўся інфаркт.

Аляс Адамовіч — чалавек чыстага сумлення, гораца ўспрымае ўсе падзеі сучаснага жыцця, бяспрашна кідае ў самяя кепельныя яго кропкі, змагаўся і марыў пра лепшую будучыню свайго народа, свайго Бацькаўшчыны, усяго чалавечтва, ніколі не заставаўся абіякавым, бо абіякаваці не прапеў усім сваім нутром. Сэрца не вытрымала напружання — здарыўся інфаркт.

Аляс Адамовіч — чалавек чыстага сумлення, гораца ўспрымае ўсе падзеі сучаснага жыцця, бяспрашна кідае ў самяя кепельныя яго кропкі, змагаўся і марыў пра лепшую будучыню свайго народа, свайго Бацькаўшчыны, усяго чалавечтва, ніколі не заставаўся абіякавым, бо абіякаваці не прапеў усім сваім нутром. Сэрца не вытрымала напружання — здарыўся інфаркт.

Аляс Адамовіч — чалавек чыстага сумлення, гораца ўспрымае ўсе падзеі сучаснага жыцця, бяспрашна кідае ў самяя кепельныя яго кропкі, змагаўся і марыў пра лепшую будучыню свайго народа, свайго Бацькаўшчыны, усяго чалавечтва, ніколі не заставаўся абіякавым, бо абіякаваці не прапеў усім сваім нутром. Сэрца не вытрымала напружання — здарыўся інфаркт.

Аляс Адамовіч — чалавек чыстага сумлення, гораца ўспрымае ўсе падзеі сучаснага жыцця, бяспрашна кідае ў самяя кепельныя яго кропкі, змагаўся і марыў пра лепшую будучыню свайго народа, свайго Бацькаўшчыны, усяго чалавечтва, ніколі не заставаўся абіякавым, бо абіякаваці не прапеў усім сваім нутром. Сэрца не вытрымала напружання — здарыўся інфаркт.

Аляс Адамовіч — чалавек ч

24—31 студзеня ШТО? ДЗЕ? КАЛІ?

ТЭАТРЫ

Нацыянальны акадэмічны тэатр імя Янкі Купалы

24 студзеня — Д.Дзюрэнмат "Ромул Вялікі", гістарычная неадкладная камедыя ў дзвюх дзеях.

25 студзеня — А.Дудару "Кім", кримінальная меладрама.

26 студзеня — М.Сайман "Я не пакінуць іх...", трагікамедыя ў адной дзеі. На Малой сцэне — С.Кавалёў "Саламея", летапіс каханьня.

28 студзеня — М.Задорнаў "Таполевая зьява", камедыя ў дзвюх дзеях.

29 студзеня — на Малой сцэне — Л.Плак "Барух-Эмануэль", "маналог" на тры асобы ў адной дзеі.

30, 31 студзеня — "С.В.", пластычны спектакль паводле п'есы А.Чэхава "Вішнёвы сад" ў адной дзеі.

Нацыянальны акадэмічны тэатр балета

25 студзеня — В.Кузняцоў "Макбет", балет ў адной дзеі. М.Равель "Болеро", балет ў адной дзеі.

28 студзеня — Л.Герольд "Тышная прадосторожність", балет ў дзвюх дзеях.

30 студзеня — К.Орф "Карміна Бурана", балет ў адной дзеі. І.Стравінскі "Весна священная", балет ў адной дзеі.

Нацыянальны акадэмічны тэатр оперы

24 студзеня — М.Мусаргскі "Хованщина", опера ў трох дзеях.

25 студзеня — М.Мінкоў "Вольшэбная флейта", опера-казка ў дзвюх дзеях.

27 студзеня — Дж.Вердзі "Аида", опера ў чатырох дзеях.

29 студзеня — канцэрт "Па старонках беларускіх опер".

31 студзеня — Дж.Вердзі "Рыгалеа", опера ў трох дзеях.

Мінскі тэатр сатыры і гумару "Хрыстафор"

24 студзеня — "Вчера, сегодня, завтра", гумарыстычная праграма.

Беларускі тэатр юнага глядача

24 студзеня — С.Навуменка "Каліф-башмачнік", усходняя казка ў дзвюх дзеях.

25 студзеня — П.Васючэнка "Рыцар ордэна Сонца", музычны спектакль ў дзвюх дзеях.

27, 28 студзеня — Ф.Бернет "Маленькі лорд Фаунтлярый", спектакль ў трох дзеях.

29, 30 студзеня — А.Дудару "Палачанка", трагічная легенда ў дзвюх дзеях.

31 студзеня — Э.Портэр "Паліяна", спектакль ў трох дзеях.

Нацыянальны акадэмічны драматычны тэатр імя М.Горкага

24 студзеня — "Амфитрион", інтымныя сцэны з жыцця людзей і багоў.

СПОРТ

Вось дык заплыў!

Проста бліскуча завяршыўся для беларускіх плыўцоў першы этап Кубку свету, які праходзіў у Маскве.

Пазаўчора да "золата" Дзяніса Сілкова і двух сярэбраных медалёў Алены Попчанкі нашы спартсмены дадалі яшчэ тры! Алена Попчанка (на здымку) наглядна паказала, што яна ўсё ж такі чэмпіёнка свету — яна перамагла на дыстанцыі 400 метраў вольным стылем і двойчы фінішавала другой (на стоме-роўцы кролем і 50-мэтроўцы — батэрфляем).

І яшчэ адна прыемная сенсацыя! Наша 16-гадовая Ірына Шімафеева, якая толькі на днях выканала нарматыў майстра спорту міжнароднага класа, заваявала "бронзу". Яшчэ адзін медаль такога ж кіталу на стоме-роўцы комплексам у Марыі Шчэрбы.

Брава!

Падсаладзілі пілюлю

На міжнародным футбольным турніры, які праходзіў у Партугаліі, маладзёжная зборная Беларусі заняла трэцяе месца.

Нагадаем, што падчас сваёй першай гульні беларусы прайгралі камандзе Славакіі — 0:2 і вымушаны былі паспрачацца толькі за "бронзу" са зборнай Албаніі. У выніку албанцы капітулявалі — 1:2 (31-я хвіліна, Арцём Кінашвілі, 39-я, Блелар Манцаку, 85-я, Максим Цыгалька).

У фінале гаспадары турніру перамаглі славакаў — 2:1.

Хоць «бронзу»...

А вось нашай юніёрскай футбольнай зборнай, якая зараз прымае ўдзел у ХІІ Міжнародным турніры імя Валентіна Гранаткіна, яшчэ прызёрамі нава-вацца за тую ж «бронзу».

У паўфінале наша каманда ўступіла расіянам — 1:2 і сёння гуляе за 3-е месца з камандай Украіны. У фінале сустрапацца зборная Расіі і Польшчы.

Алесь СВЯТЛАНЧ.

ФУТБОЛ

«Согреет» ли «Динамо» российский Шубин?

Даже заведомый троечник-школьник, не искушенный в лексике, едва ли усомнится в том, что «правопреимник» и «славопреимник» — отнюдь не синонимы. Вот и весьма уважаемый некогда на просторах бывшего Союза и хорошо известный в Европе бренд «Динамо» (Минск), доставшийся как бы по наследству нынешним владельцам одноименного футбольного клуба, давно уже и изрядно потускнел. Из года в год провозглашаемое стремление возродить и приумножить былую славу «команды молодости нашей» на деле, увы, ни особыми достижениями, ни солидными финансовыми вложениями сравнительно, скажем, с соседями-россиянами или украинцами пока не подтверждается...

Не добавила в этом смысле, признаться, оптимизма и пресс-конференция, организованная по инициативе нового (трудно сказать, которого уже по счёту за последние несколько лет) наставника столичной дружины Петра Шубина (на фото). Сам уважаемый российский специалист, оговорившись, произвел сугубо благоприятное впечатление — выдержанный, коммуникабельный, корректный, не обходящий острые углы и явно не одну «собаку съевший» в своем деле. Даже общение с прессой петербургского «Динамо» начал с традиционного:

Хочу извиниться, что не смог встретиться с вами раньше, поскольку ввиду сравнительно недолгого общения с командой еще не был готов беседовать на конкретные темы. Сейчас, по прошествии примерно месячного пребывания в этом статусе не обходящий информационной, надеюсь, расползается. Задавайте, пожалуйста, вопросы.

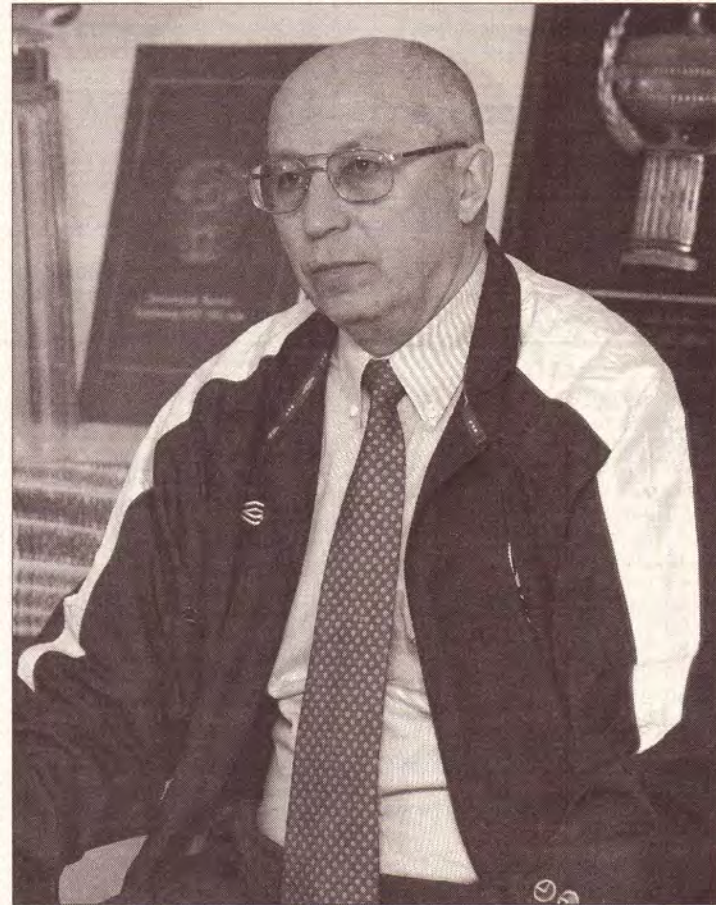
Ваши впечатления от знакомства с командой, какие задачи можно ставить перед ней с этим составом?

— Мы провели комплексное обследование и тестирование игроков, показавшие, что футболисты, особенно молодые, вышли из отпуска в разобранном состоянии. Профессионализм многим явно не хватает. Пришлось начинать практически с нуля. Втягивающий цикл должен был показать, на каком уровне находятся игроки и в какой футбол нам предстоит играть. Товарищеский матч с «Каунасом», завершившийся ничьей — 0:0, тоже дал определенную информацию. Выводы делать рано, но я максимален, и коль скоро победить не удалось, значит хваляться пока нечем.

Насколько основательно вы знакомы с белорусским футболом?

— Откровенно говоря, больших познаний нет, но последние примерно год полтора старался следить за тем, что происходит в нашем чемпионате. Мне представляется, что белорусские футболисты в целом неплохо адаптированы к европейскому футболу.

— Самое слабое место команды — линия атаки. Укреплять состав, конечно, будем, в пределах разумного. Нам, к примеру, предлагали приобрести одного игрока за 300 тысяч долларов. Однако, сами понимаете, для Беларуси это нереальная цена. А вообще-то, я не сторонник крутых перемен и массового

вард Сергей Корниленко, чей отъезд в «Штутгарт», насколько нам известно, отложен?

— Он вылетел на просмотр в киевское «Динамо» (на днях Корниленко подписал пятилетний контракт с чемпионом Украины — «НВ»).

— Какие позиции в минском «Динамо», на ваш взгляд, требуют первоочередного укрепления и насколько руководство клуба готово в этом вопросе идти навстречу?

— Приглашения легионеров. Тем более, в «Динамо» много собственной молодежи. Не скрою, мне уже звонили не раз и не два с предложениями посмотреть того или иного футболиста. Но цена их, по моему мнению, не адекватна мастерству, и переговоры продолжения не имели.

Пётр Евгеньевич, вы назвали сумму в 300 тысяч «баксов», непонятную для «Динамо». Но за продажу того же Корниленко в Штутгарт или Киев клуб наверняка выручит гораздо больше. И все-таки в маломальски ценных футболистах вкладываться, судя по всему, не будут?

— Вы знаете, я действительно не считаю, что для белорусской команды такие деньги сейчас непонятны. Но ведь и сейчас в начале 90-х годов финансовое положение клубов было гораздо

сложнее, чем сейчас. Всему свое время.

— Ваше мнение о братьях-динамовцах Юрии и Максиме Шаталко, считающихся в начале прошлого сезона едва ли не самыми перспективными восходящими звездами, однако провалившимися все больше своими скандальными выходками?

— Юрий я практически не видел в деле, правда, запомнилось, что на видеозаписи одного из матчей он набрасывается с кулаками на судью. Вообще же, мне кажется, о братьях Шаталко больше говорили, чем они того стоили.

Известно ли Вам, с какой частотой в Вашем новом клубе меняются главные тренеры, имеет ли серьезные гарантии, что доработаете до конца оговоренного контракта сроком?

— Какие тут могут быть гарантии: тренер должен всегда помнить, что все, как говорится, под Богом ходим. Хотя, конечно, частая смена наставников не идет на пользу любой команде. Юрий Александрович Чиж, поверьте, тоже обеспокоен этим вопросом. Когда я приехал в Минск, мы с ним беседовали около четырех часов.

— Кто порекомендовал Вас ему и выходил с Вами на связь с предложением поработать в «Динамо»?

— Не знаю, кто порекомендовал и было ли это вообще. Звонил же мне Юрий Александрович лично. Забавная деталь: при встрече выяснилось, что мы встречались раньше в матче вестеросов в Москве...

...Вся, по сути, новейшая история минского «Динамо» — это перманентная тренерская чехарда. Едва ли хоть кого-то из стоявших у руля столетия коллектива специалистов можно назвать диспетчером, но факт остается фактом. Павел Роденков, Александр Пискарев, Георгий Кондратьев, Эдуард Малюков, Андрей Зыгмантович, Георгий Гуров, Венямин Абрамцев, Анатолий Байдачный уже побывали в незадолго до «шкатулки» прилавков, а затем откровенных только за последние примерно три года.

«Согреет» ли именитый клуб и его руководство приход очередного мэтра?

Пётр НИКОЛАЕВ. Фото Геннадия СЕМЕНОВА, БелТА

ПОЗДРАВЛЯЕМ!

Тамара Лисицкая родила дочь

Вчера известная телеведущая, ди-джей «Альфа-Радио» и писательница Тамара Лисицкая родила дочь.

Случилось это в 9.15 утра во 2-й клинической больнице Минска.

«Все прошло очень быстро — я родила за час», — говорит Тамара. — Малышка весит 3430, рост — 53 сантиметра. Назвали Екатериной. Она вместе со мной в палате.

Чувствую себя абсолютно счастливой! Желаю всем женщинам Беларуси как можно чаще становиться мамами!

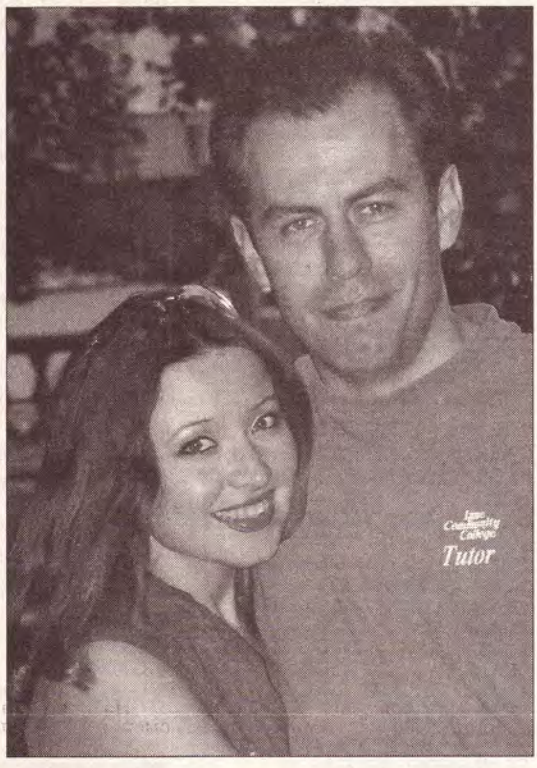
Напомним, что в конце минувшего года Тома вышла замуж за программного директора «Альфа-Радио» Глеба Морозова (как выяснилось на свадьбе, это его творческий псевдоним). По паспорту супруга Лисицкой зовут Виталий Ефимович.

Екатерина — не первый ребенок Лисицкой. У нее уже есть сын от первого брака Матвей.

Марина КОКТЫШ.

Фото Алексея СМОЛЬСКОГО.

На снимке: счастливые родители Тамара Лисицкая и Глеб Морозов.

ХОЧАЦЕ — ВЕРЦЕ, ХОЧАЦЕ — НЕ ВЕРЦЕ

Будучы тыдзень: зоркі прадказваюць

АВЕН. Што пасееш, тое і пажнеш. Зробленае на гэтым тыдні вызначыць поспехвай работы на перспектыву. А ваш асабісты поспех шмат у чым залежыць ад таго, наколькі ўважліва вы будзеце сачыць за сваім знешнім выглядкам. Спрыяльныя дні — 26, 27, 31, неспрыяльныя — 28, 30.

ЦЯЛЕЦ. Калі ў гэтым годзе начальнік яшчэ не паспеў ацаніць вашу выключнасць, самы час намякнуць яму, што вы засядаеце на сваёй пасадзе. Толькі не фамільярна: шэфу гэта можа не спадабацца. Спрыяльныя дні — 28, 31, неспрыяльныя — 30.

БЛІЗНЯТЫ. Баблугун — знаходка для ішпёна. Помніце, калі ласка, аб гэтым. Стараіцеся не казаць нічога лішняга і не даваць нікому ніякіх абяцанняў. Але гаварыць кампліменты ў адрас блізкіх не забараняецца. Спрыяльныя дні — 26, 27, 31, неспрыяльныя — 28 студзеня, 1 лютага.

РАК. Усе вашы набукты будучы ўдалымі. Не важна, датычыцца гэта новых рэчэй ці новых знаёмстваў. Своечасова ацаніце і не пратраціце выдатны прапанову на рабоце. Есць шанцы павышэння на службе. Спрыяльныя дні — 28, 29, неспрыяльныя — 26, 30.

ЛЕЎ. Не імкніцеся паказаць сябе акружаючым лепшымі і важнымі, чым вы ёсць. Вас жа заўсёды панізі па пачырпцы. Стараіцеся не спрачацца з прадстаўнікамі старэйшага пакалення і начальства. Спрыяльныя дні — 26, 27, 31, неспрыяльныя — 30 студзеня, 1 лютага.

ДЗЕВА. Уважліва аглядаеце ўсю сваю маёмасць. Глядзіце, і выявіцца, што вам прычытацца ганарар ці якіясьці іншыя выплаты. Аднак прыемная навіна пра грашовыя паступленні можа прыйсці і нечакана. Спрыяльныя дні — 29, 31 студзеня, неспрыяльныя — 1 лютага.

ШАП. Пасля кожнага выпадку зносіце з прошлых годам полам стрымлівайце свае эмоцыі. І дэмані, і добрыя. У першым выпадку вас пачуць грубымі, у другім — надасць. Шукайце залатую сярэдзіну. Спрыяльныя дні — 25, 27, 31, неспрыяльныя — 28 студзеня, 1 лютага.

СКАРПІЕН. Увесь тыдзень вы з захапленнем будзеце траціць грошы — у тым ліку і чужыя. Пастарайцеся ўсё ж сціпваць свой апетыт. Майце пачуццё меры і ў ўдэ, інакш хутка набярэце лішняе кілаграмы. Спрыяльныя дні — 28, 29, неспрыяльныя — 30.

СТРАЛЕЦ. Вам прыйдзеца дапамагчы блізкім людзям. Шмат хто з іх папросіць у доўгіх тэрмінах у вашай асобе камізэльку, у якую можна папакацца. Будзьце цярплівымі, вам калі-небудзь таксама спатрэбіцца іх дапамога. Спрыяльныя дні — 26, 27, 31, неспрыяльныя — 30 студзеня, 1 лютага.

КАЗЯРОГ. Прыйдзеца зямляца зямляца з нечаканымі тратамі. На некаторыя рэчы пойдзе частка вашых накупленняў. Не перажывайце, вы іх хутка ўзнавіце. Напрыканцы тыдня магчымы прэмія ці выйгрыш. Спрыяльныя дні — 28, 29, 31, неспрыяльныя — 30.

ВАДАЛЕЙ. У гэтым годзе будзеце не толькі на строі, але і апетыт. Ешце, калі не баіцеся набраць вагу. А вось ляскаватамі злоўжываць не варта. Толькі ў выпадку прастуды выпіце «Фервекс». Спрыяльныя дні — 26, 27, 31, неспрыяльныя — 28, 30.

РЫБЫ. Будзе шанцаваць у канані, а вось з грашыма могуць узнікнуць праблемы. Не пытайцеся зрабіць уражанне на процілеглых пол сваёй багаццем і шчодрасцю. Лепш частай гаварыце яму (ёй) кампліменты. Спрыяльныя дні — 28, 29, 31, неспрыяльныя — 30 студзеня, 1 лютага.

Понедзелік, 26 студзеня

07.00, 08.00, 09.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 17.00, 18.00, 19.00, 23.00. Новы.

07.05, 07.35, 08.10, 08.35 "Добroe утро, Беларусь".

07.30, 08.30 "Деловая жизнь".

09.05 "В центре внимания".

10.05 "36,6".

10.30 Путешествие дилетанта.

11.05 "Шпионка". Тележурнал для женщин.

11.35 "Созвездие надежд".

12.10 Специальный репортаж. "Обитель над Неманом".

12.25 Комедия "Двое под одним зонтом".

14.05 Телеклуб "Ваше лото".

14.45 "Моя страна".

15.10 Сериал "Вспомнить все".

16.05 "Клип-обойма". Хит-парад.

17.05 "Между прочим...".

18.05 Сериал "Самозванцы-2".

19.05 Зона Икс.

19.15 Авантюристы комедия "Мировые рекорды".

21.00 "Панорама".

21.50 "Земля жизни". Видеофильм.

22.40 Мелодрама "Раскиданное гнездо".

00.05 "Время спорта".

ОНТ

08.00, 09.00, 18.00, 20.30, 22.40 Наши новости.

Вторник, 27 студзеня

07.00, 08.00, 09.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 23.00. Новы.

07.05, 08.10 "Добroe утро, Беларусь".

08.45, 14.45, 16.45, 23.25 "Моя страна".

09.10 "Русские амазонки". Сериал.

10.05 Сериал "Мисс Марпл".

11.05, 18.05 "Самозванцы-2". Сериал.

12.10 "Зона Икс".

12.25 Комедия "Мировые рекорды".

14.05 "Все нормально, мам!".

15.10 "Время спорта".

15.35 "Маски-шоу".

16.05 "Бэк".

17.05 Сериал "Мисс Марпл".

19.10 Комедия "Лучший друг".

21.00 Панорама.

21.50 Мелодрама "Странное время".

23.40 "Любовь каприз".

ОНТ

08.00, 09.00, 18.00, 20.30, 23.30 Наши новости.

08.05 "Добroe утро".

09.05, 19.10 "Земля любви, земля надежды". Сериал.

09.50 Сериал "Следующий".

10.45 Дисней-клуб.

14.25 Телефильм "Двойной удар".

15.40 Сериал "Берег мечты".

16.30 "Угадай мелодию".

16.55 "Большая стриптиз".

14.10 "Теория вероятности".

18.00 "Остается одна Таня". Док. фильм.

20.40 "Время".

08.05 Телеканал "Добroe утро".

09.05 Контур.

09.50 Боевик "Жанна д'Арк".

(Франция, 1999 г.).

12.25 Следствие ведет Колобков.

14.25 Худ. фильм "Мастро вор".

(Россия).

15.40 Сериал "Берег мечты".

16.30 "Угадай мелодию".

16.55 "Большая стриптиз".

18.10 "Жизнь".

19.10 "Земля любви, земля надежды". Сериал.

20.00 "Время".

матэрыялы не рэцэнзую і не вяртае, права фармацыяно, размяшчаную ў рэкламныя друкаваныя матэрыялы, у якіх пазіцыя ад 15 мая 2000 г. (пасведччанне аб дзяр 00 г.). Нумар газеты адрукаваны ААТ 2007/3, г.Мінск, 1-ы Загарадны завулак шы. Тыраж: 28 370 экз. Заказ № 573.

Красная звезда» з дыяпазітываў заказчыка, 220073, г.Мінск, 1-ы Загарадны зав. Падпісаны ў друк у 15.00. Аб'ём 2 друк. аркушы. Тыраж: 28 370 экз. Заказ № 57

Красная звезда» з дыяпазітываў заказчыка, 220073, г.Мінск, 1-ы Загарадны зав. Падпісаны ў друк у 15.00. Аб'ём 2 друк. аркушы. Тыраж: 28 370 экз. Заказ № 57